

متن پرسش

سلام علیکم: یکی از برداشتهای بنده حقیر از مباحث معاد شناسی جنابعالی این است که نفس بعد از مرگ به دلیل انصراف از بدن مادی و مشغلیات دنیوی تمرکز و توحید شدیدی برای آن ایجاد شده و سه رکن اصلی یعنی عقاید اخلاق و اعمال جسمیت یا عینیت خارجی پیدا می‌کند (از کوزه همان برون تراود که در اوست) یعنی نفس خودش ایجاد می‌کند و خودش لذت می‌برد یا رنج می‌کشد آیا این برداشت درست است؟ اگر اینگونه باشد چرا صحبت از عالم برزخ می‌شود در حالی که برزخ مرتبه متوسط وجود خود انسان است؟ و قیامت هم مرتبه عالی وجود انسان. پس انسان فقط با خودش سر و کار دارد آن هم به نحو علم حضوری و باز اگر غیر از این عالم برزخ هم هست نحوه ادراک انسان نسبت به عالم برزخ چگونه است؟ آیا هم خودش را ادراک می‌کند و هم عالم برزخ را و ادراک خودش همان ادراک عالم برزخ است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: بحث قیامت صغری یعنی برزخ و قیامت کبری یعنی قیامت، بحث سیر از خودمان در خودمان است ولی از اجمال به تفصیل که از طریق نفخه‌های الهی انجام می‌گیرد. موفق باشید